

א ס ת ר , ב ת י ח י א ל , ק ר פ ז " ל

נולדה ב- 25.8.1900

עלתה ארצה ב- 13.3.1921

נפטרה בה' באב חש"מ-18.7.1980

בצהרי יום קיץ לוהט, כבאחד הימים הראשונים בגשר, נסגר כאן, באשדות-יעקב, בשינוי נוף ובעצמת ירוק הצמחיה, - המעגל.

מעגל 80 שנות חיים. קרוב לשישים שנות חיי עבודה ויצירה בארץ ובקיבוץ. אנו נפרדים היום מאחת הראשונות מכין חברות קיבוצנו, חברתנו אסתר קרפ לבית שוורץ זכרונה לברכה. אסתר היתה האם הראשונה בקיבוצנו, בגשר. לפני שהגיעו לגשר אסתר וזאב קרפ זכרונם לברכה, עוד הספיקה אסתר לעבוד בחצץ בכביש ג'דה (רמת ישי של היום)- חיפה. אסתר וקרפ אנשי העליה השלישית הצטרפו אל חברי קבוצת "אחדות" בירושלים.

סיפר חברנו, משה לוריא, יבדל לחיים ארוכים:

לאחר שגמרנו עבודתנו בכניין בשכונת בורוכוב, ב- 1923, עברנו לבית הכרם בירושלים. היינו קבוצה בת עשרים וכמה חברים וגרנו באהלים. הרוח והגשם הירושלמיים הפילו לעיתים קרובות את האהלים. ואז שכרנו דירה קטנה במחנה-יהודה בירושלים. בקבוצה היתה אז, רק חברה אחת, לאה, תבדל לחיים ארוכים. לאחר זמן מה הגיעו אלינו אסתר וזאב קרפ זכרונם לברכה. בבית הכרם עבדנו בכנין וגם שתי חברותנו עבדו בכנין, ברצוף.

כעבור זמן מה הגיעו אלינו, לקבוצת "אחדות" בירושלים יוסף ברץ והרצפלד ז"ל והציעו לנו לעבור להתיישבות בגשר. שלחנו אז כמה חברים להכשרה חקלאית בטירה שליד חיפה, ביניהם אסתר וקרפ ז"ל. מטירה חזרו אסתר וקרפ עם בנם אליעזר יב"א לקבוצתנו בגשר. אסתר השתלבה בעבודה בגשר, במאפיה, כלול וכגון הירק. הגיעו לגשר גם אחיותיה של אסתר ואח"כ לאשדות גם אביה ר' יחיאל שוורץ ז"ל.

במשך כמה שנים שהתה אסתר בדגניה א', כדי לאפשר את לימודי אליעזר בביה"ס בדגניה א'. שם עבדה בחקלאות וקשרה קשרי ידידות עם חברות וחברים. עם שובה מדגניה עבדה אסתר במשתלה לקראת נטיעת הפרדס בגשר. לאחר עשר שנים בגשר עברנו לדלהמיה, היא אשדות של היום.

כל שנותיה בגשר ובאשדות היתה אסתר חברה ערה ומעורבת בעבודה ובחיי החברה בקיבוץ; אשה נאה וחכמה, ערה למתרחש בתנועה, בארץ ובעולם. אוהבת ספר טוב ואשת שיחה, בעלת ראייה ודעות מקוריות.

השבר הגדול בחיי אסתר חל עם פטירתו של חברה לחיים זאב קרפ ז"ל, בסוף שנת 1956. אסתר המשיכה במסירות בעבודתה כלול, ואח"כ במתפרה ורק לאט חזרה להשתתף באירועים חברתיים, בקיבוץ. שמרה כל השנים על קשר הדוק עם בני משפחתה.

בשנים האחרונות חלתה אסתר ולאחרונה סבלה קשה ממחלתה הממארת; כשבכל שעה של הקלה, היתה חוזרת לעבודתה במתפרה. למעלה מיובל שנים חיתה ופעלה אסתר בתוכנו. שבעת שנים ויסורים הלכה מאיתנו.

אחת ואחד ואחת הולכים הם מאיתנו ראשוני חברינו היקרים, מניחל היסודות, חברינו אשר ידעו את הראשונות בליצירה, בהפרחת השממה, בבניין היישוב, בהקמת ענפי המשק, ביצירת המסגרות החברתיות; בקיום ובביטוס חיי הקיבוץ. ידעו תנאים קשים של שנים ראשונות, מצוקות אנוש, ועם זה ידעו שמחה והתלהבות של השיגים ראשוניים.

הם זכו לראות פרי עמלם. זכו לראות בהקמת המדינה, בשינוי הגדול בחיינו לטובה ולמוטב.

אנו נפרדים ממך, אסתר חברתנו היקרה, מן הראשונות והראשונים - בוני/ביתנו - יישוב הקיבוצי אשדות.

שלום לעפרך.

משה לוריא וישיעיהו יצחק

משה לוריא וישיעיהו יצחק

משה לוריא וישיעיהו יצחק